

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)
Štev. (Nº) 19

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
25 de mayo - 25. maja 1995

Grenak priokus

Konec druge svetovne vojne v Sloveniji je prinesel tudi zmago komunistične revolucije, množične izvensodne poboje ti-sočev domobrancev in civilistov, razpustitev slovenske partizanske vojske, vzpostavitev revolucionarnega pravosodja in prevzemanje boljševističnih načinov organiziranja družbe po sovjetskem vzoru. Kolaracija slovenskega komunističnega vrha z Beogradom in Moskvo, katere posledica je bila razpustitev slovenske partizanske vojske leta 1945, je v določeni meri dobila svojo potrditev tik pred oblikovanjem nove demokratične oblasti v Sloveniji, ko je JLA, ob tistem soglasju odhajajoče enopartijske oblasti in novoizvoljenega predsednika predsedstva RS Milana Kučana, razorožila večino slovenske Teritorialne obrambe.

Proslave obletnic, ki so vezane na vojaški poraz okupatorja in leto 1945, imajo zato grenak priokus. Še posebej, kolikor se skušajo z njimi ponovno enačiti odpor proti okupatorju in komunistična revolucija. In to v času, ko so mlade generacije potem, ko so bili šolski programi in medijski prostor očisti najhujše grobe ideologije, začele jasno ločevati med odporom proti tujcu in izkoriščanjem tega odpora za polastitev oblasti na nedemokratičen in krvav način. Slovenska zemlja je še vedno pose-

jana s stotinami spomenikov, spominskih plošč in drugih obeležij, ki pojejo slavo socialistični revoluciji.

Načrtovane proslave povzročajo grenak priokus tudi zato, ker so slovenska osamosvojitve in drugi z njo povezani dogodki, ki objektivno predstavljajo vrednostno središče slovenske nacije, skušali v zadnjih treh letih sistematično izrinjati na obrobje, njihov pomen pa čimbolj minimalizirati. Ti poskusi so dosegli vrh junija 1993, ko je celo predsednik republike Milan Kučan nasprotoval proslavi ob drugi obletnici razglasitve samostojne slovenske države. Zato se ni mogoče izogniti sklepu, da tiste politične sile v Sloveniji, zbrane predvsem v Združeni listi in Liberalni demokraciji Slovenije, ki niso nikoli jasno obsodile krvave komunistične revolucije in polastitve oblasti na nedemokratičen način, niti se niso opravičile zavednim partizanom za zgodovinsko prevaro in se hkrati na vse kriplje upirajo popravni krivic, ki jih je povzročil enostranski režim, skušajo izrabiti obletnico zmage nad eno totalitarno ideologijo — nacifašizmom — za rehabilitacijo druge prav tako totalitarne ideologije — komunizma, katero so skušali v vsej njeni razsežnosti uveljaviti po letu 1945.

Iz izjave SDSS

Surov poseg vlade

Manifestacija v spomin na več kot sto množičnih grobišč
žrtev komunizma

V soboto zvečer se je na prizorišču na Trgu republike, kjer je bila mirna manifestacija množičnih grobišč žrtev komunizma, pripeljal devet policistov in še deset civilistov. Stanetu Vezjaku, predsedniku Antikomunistične legije, je vodilni policist dejal, da v imenu vlade zahtevajo, da prostor ob drogu državne zastave izprazni. Šlo naj bi za državni prostor. Ker navzoči ukaza niso hoteli izpolniti, se je začela nasilna akcija. Navzoča pravica Irena Vrant je zahtevala, da pokažejo nalog za akcijo, vendar policisti tega niso hoteli narediti. Stane Vezjak je potem, ko so civilisti začeli nalagati spominske žare na tovarnjak, dejal, da bi rad v spomin obdržal le tri žare, pri tem pa je prišlo do grobe policijskega nastopa.

Ker so Vezjak in še nekateri drugi zagrabili za žare, so jim policisti grobo (zvi-
janje rok in še posebej prstov, s katerimi so objemali žare) iztrgali ter Staneta Vezjaka, Benedikta Pančurja in dva brata Drobnič (brata državnega tožilca) porinili v „marico“. Pri tem je Vezjaka eden od policistov močno brcnil v gleženj, Pančurja pa so vr-
gli na tla.

Odpejali so jih na Trdinovo in kasneje izpustili. Tam je vodja akcije, policist Košnik Vezjaku pokazal listino, na kateri je pisalo „Nalog za aretacijo“, podpisan pa je bil Danijel Brezovar iz vladne službe za lokalno samoupravo, Tržaška 42/V. V nalogu je pisalo, naj z intervencijo očistijo prostor, ki je namenjen državnim proslavam.

I. Ž.

Gre za grobo demonstracijo ostankov
komunizma v slovenski vladi in policiji.

Tisti, ki trdijo, da pri nas komunizma ni več, imajo tu njegovo demonstracijo v „čisti obliki“. Slovenija naj bi bila demokratska država, ki ima v ustavi zapisano pravico do mirnega protesta. Vezjakova manifestacija je od torka jutraj do sobote zvečer potekala mirno in dostojno. Prireditelj je potekala na javni površini in ne bi smela „nikogar“ motiti, še najmanj pa „državo“. Seveda, motila je mnoge, ki jih preganjajo njihovi zločini in ki so hoteli imeti včeraj svoj „Triumf“ neomadeževan z resnico.

„Slovenec“, 15. maja

SLOVENIJA IN EVROPSKA ZVEZA

V Bruslju so se prejšnji teden pričeli uradni pogovori med Slovenijo in Evropsko zvezo za pridruženost članstvo. Trajali so dva dni. Slovensko delegacijo je vodil Benjamin Lukman, vodja urada za evropske zadeve pri zunanjem ministrstvu, v delegaciji pa so bili še predstavniki ministrstva za ekonomske odnose in razvoj.

Med pogajanja so pregledali celoten sporazum. Po prvem delu tehničnih pogovorov naj bi bili evropski pogajalci naklonjeni skorajšnjemu parafiranju sporazumu. Rešili so še zadnje ovire na področju kmetijstva in kvot uvoznih in izvoznih izdelkov. Potem morajo še vlade petnajstoric v Slovenije povedati svoje mnenje o tem nad 500 strani dolgemu dokumentu. V Bruslju bo znan odgovor 23. maja, ko se

„Borci“ nezadovoljni z Drnovškom

Praznovanje 50-letice zmage nad nacifašizmom — in istočasno praznovanje tkim. NOB je prineslo še nekaj novega. Namreč veliko problemov predsedniku vlade in predsedniku Liberalno demokratske stranke dr. Janezu Drnovšku.

Že glasovanje v Državnem zboru proti predlaganemu Peterletu za predsednika komisije za zunanje zadeve, ko je polovica LDS glasovala proti — je bilo dokaz, da Drnovšek ne obvlada svoje stranke in da v njej mnogo članov zasluži ime „komunistične mladine“.

In sedaj govor, ki ga je imel dr. Drnovšek na Trgu republike ob praznovanju „Triumfa“. V njem je podal nekaj izjav, ki so komunistom, „borcem“ in reakcionarnim silam trn v peti. V govoru se je izkazal zelo spravnega, nastopal proti stalinizmu in se sicer eliptično tudi poklonil nekomunističnim žrtvam. Iz Dela posnemamo nekaj stavkov:

„Udeležence proslav je predsednik dr. Janez Drnovšek spomnil, da s praznovanjem Slovenija »preprosto potrjuje svojo voljo, da je in bo del evropske, antične, krščanske in razsvetljenske tradicije«. Po njegovem prepričanju »med bojem proti nacifašizmu in proti njegovemu dvojčku, stalinizmu, ni in ne more biti nasprotja«. Drnovšek se je poklonil slavi vseh, ki so »v zadnji svetovni vojni padli za sanje o svobodi« in sklenil, da »če bomo mi nadaljevali njihovo delo, njihova žrtev ne bo zamrla.“

In še to: ko se je proslava na Trgu republike pred parlamentom nehala — na njej sicer ni bilo videti slovenskih ali drugih zastav z rdečo zvezdo, pač pa je ta kraljevala na vrhu droga raznih zastav bivših borcev-partizanov — so ti hoteli še nekaj časa ostati na Trgu in uprizoriti nekaj „NOB“ demonstracij, pa so jih prireditelji

po zvočnikih kar napodili, naj gredo domov.

To se jim je strašno pokadilo. Tudi Drnovškova vzporeditev nacizma s stalinizmom (saj so se med revoluciji borili vsi za Velikega Stalina) in poklon našim padlim.

V ljubljanskem Dnevniku piše 22. maja J. Močnik: „Zmaga nad nacifašizmom je bila zmaga bork in borcev, ki so se bojevali za tisti novi svet, o katerem govornik (predsednik vlade) in njegovi nočejo vedeti,“ in dodaja, da je govornik med drugim zatrdil, da sta boj proti nacifašizmu in stalinizmu eno in isto, ni pa povedal, kaj je v njih enakega: za pozitivno vsebino boja proti fašizmu je slep, med bojem proti „stalinizmu“ pa je bil tako in tako na drugi strani. Očitno je hotel sporočiti nekaj „spravnega“, a prav na ravni ideologije ta operacija ni mogoča, meni Močnik.

V nadaljevanju piše, da so za slavnostnega govornika borci in borke napačen naslovnik. Po proslavi so se jih prireditelji morali znebiti, zato ker jih že na proslavi niso mogli uporabiti. Drnovšek na proslavi ni govoril borkam, ne borcem, tudi ne vsem drugim, ki so nanjo prišli, temveč tistim, ki jih tam ni bilo.

Ko so predstavniki političnega razreda po proslavi nagnali borce in borke proti nekdanjemu fašizmu, so sebe izgnali iz prihodnosti družbe, ki naj bi jo upravljali, zaključuje Močnik.

Tudi v drugih medijih se „borci“ pritožujejo nad tem govorom. Vidno je bilo, da se npr. dr. Drnovšek in predsednik RS Milan Kučan na proslavi nista rokovala, pozdravila ali vsaj pogledala. Govori se, da misli Kučan pred volitvami ustanoviti svojo stranko, ker z Drnovškom ni zadovoljen, Združena lista pa ima preslabo ime.

Zgodilo se je v Sloveniji

„Proslavljamo, kar lahko proslavljamo skupaj“

V Ljubljani, na Žalah, se je pri spomeniku padlim za samostojno Slovenijo ob nestanovitnem vremenu navkljub 13. maja

dopoldan na enourni proslavi zbralo približno tri tisoč pristašev SKD iz cele Slovenije. Igralca Tone in Jernej Kuntner, oče in sin, sta prebrala nekaj Kajuhovih in Balantičevih stihov, zapel je pevski zbor Ave. Lojze Peterle, slavnostni govornik, je poudaril, da ne gre za prestižno prireditev, niti strankarsko, niti ne gre za medstranski projekt. „Povedati želimo le, da ni mogoče naprej brez resnicoljubnosti, poprave krivic in medsebojne pozornosti.“ Na koncu so Lojze Peterle, Hilda Tovšak (v. d. glavne tajnice SKD) in Miroslav Mozetič, poslanec SKD in podpredsednik DZ, položili cvetje k spomeniku padlim za samostojno Slovenijo in se poklonili njihovemu spominu. Nato so se odpravili tudi v Gramozno jamo in proti Podutiku (Brezarjevo brezno).

Zavrjeni patriarh

Slovenska vlada je zavrnila prošnjo srbskega patriarha Pavla, da obišče Slovenijo, svoje vernike v njej in da se z mašo pokloni spominu pomorjenih Srbov v Kočevskem Rogu in drugje. Pravijo, da patriarh lahko pride „v ugodnejših razmerah“, da so sedaj „poudarjene politične implikacije“ nameravanega obiska. Tako se je vlada izognila natrañjepolitičnim problemom.

IVAN KOROŠEC

Ugotoviti polno resnico

Nesporno bi bilo, da ima „Izjava slovenske škofovske konference ob 50-letnici konca druge svetovne vojne“ namen prikazati vso resnico slovenske tragedije ter pomiriti sprte strani, za dosego nujne narodove sprave, če ne bi tudi v tej izjavi močno izstopala težnja prikaza neke simetrije v krivdi obeh nasprotnih si taborov.

Osnovno vodilo „Izjave“, poudarjeno v četrtem odstavku pravi: „Ugotoviti polno in celostno resnico o vseh dogajanjih... Ugotavljamo, da se ta osnovni pogoj premalo izpolnjuje.“

Prav ta pogoj je pomanjkljiv tudi v pričujoči „Izjavi“, zakaj?

Šesti odstavek poudarja:

„Kljub temu pa se v zadnjem času uveljavlja tudi nekaj pomembnih spoznanj. Nobenega dvoma ni, da je večina partizanskih borcev, ki so delovali v okviru Osvobodilne fronte, šla v boj iz domoljublja in volje po osvoboditvi slovenskega naroda. To so bili večinoma verni ljudje in niso imeli nobenega namena podpirati komunistično revolucionarno in ateistično ideologijo...“

„Nobenega dvoma ni...“ Ne le, da dvom je, temveč vemo iz osebne navzočnosti, da bi lahko na prste prešteli tisto „večino vernih ljudi v partizanih, ki niso imeli namena podpirati komunistično revolucijo...“ (To velja izrecno za gnezdo OF — t. im. Ljubljansko pokrajino)

Ne pozabimo, da so moštvo prvih partizanskih grup, ki so jih vodili v Španiji in Moskvi izvežbani komunisti, sestavljali po večini delomrzneži, „falirani študentje“, vaški pretepači, uporniki obstoječega reda, kritiki papeža in Cerkve ter oportunisti, ki jim je bila partija obljubljala visoka mesta in grunte ter skorajšnji konec vojne, poleg tega pa hujskala v maščevanje vsem tistim, ki so kdaj kritizirali njih vedenje. Zato so ob zaključku sestankov poleg vzklikov Stalinu, rdeči armiji, Sovjetski zvezi in Titu, grozili z „smrt farjem, smrt buržujem, smrt farškim podrepnikom in kulakom, smrt izdajalcem!“

Tisti dobronamerni partizanski prostovoljci in prisilni mobiliziranci pa, ki so se zavedali, v kakšno gnezdo so padli, so skušali in mnogim je tudi uspelo pobegniti ob raznih „hajkah“ (pregonih). V domobranstvu je bilo skoro 20% partizanskih ubežnikov.

Tisti partizanski postovoljci, ki so imeli korajžo dvomiti ali celo ugovarjati političnemu komisarju v urah „prevzgoje“, so bili poslani v „13. brigado“ (strel v tilnik).

Kar pa je bilo vernih, komisarja-boječih, so pa lahko — kot Cerar („Partizan malo drugače“), molili tiho samo pod odejo, javno pa so „madonali“, vzklivali Stalinu in vse ostalo, v „podporo komunistični revoluciji in ateistični ideologiji“.

„Zato lahko rečemo, da je partija zlorabila njihovo domoljublje, ko je osvobodilni boj izrabila tudi za izvedbo revolucionarnega prevzema oblasti.“

Partija ni svoj boj izrabila TUDI za izvedbo revolucije in prevzema oblasti, temveč IZRECNO za nasilje krvave revolucije in oblasti!

Prav tako je zmota, da se je partija polastila osvobodilnega boja (Izjema so nekatere grupe četnikov na Primorskem). Osvobodilno fronto je začela, propagirala in vseskozi vodila komunistična partija z lažno masko svobode! V začetku je pritegnila tudi nekatere idealiste, katere je potem „kvalificirala“ s svojo neizprosno rdečo justico.

Grupe z resničnim namenom borbe proti okupatorju, toda izven OF, je partija prikazovala kot izdajalske in jih napadala z ihto uničenja: Nacionalna ilegala, grupe na Notranjskem, Tigr, Križarji, itd.

V devetem odstavku stoji:

„Danes lahko samo obžalujemo, da je domobranstvo poglobilo razdor v slovenskem narodu in to v najtežjem času okupacije.“

Ob osmem septembru 1943 je protikomunistični tabor (Vaške straže in četniki) že v drugič prožil roko v spravo komunistom, z namenom, da gremo skupno proti prodirajočemu Nemcu. Namesto sprejetja roke so nas partizani začeli obmetavati z italijanskimi minometalci in topovi v družbi včerajšnjih fašistov, ki so čez noč postali komunisti — slovenske OF!

Posledica sta bila poraza Grčaric in Turjaka, uboj vseh ranjencev na licu mesta. Preko 600 borcev, ki so se v ruševinah in ognju vdali italijansko-partizanskemu obleganju pod častno besedo partizanske amnestije, je ob sramotenju in mukah končalo v gozdovih Jelendola in Mozlja.

Vprašajmo se, ali ni bil odklon ponujene roke in ves partizanski hinavsko-zločinski akt več kot dovolj za „poglobitev razdora“ —?!

Za preživetje tega holokavsta sta bili samo dve poti: Predaja morilcev za nov pokol ali Dachau.

Kadar gre za rešitev življenja, ne prosimo gledalcev za dovoljenje. Rešujemo, kar in kakor se rešiti da.

General Rupnik je na prošnjo narodnih predstavnikov in Cerkve: „Za božjo voljo, ukrenite nekaj!“ organiziral iz preživelih Slovensko domobranstvo v močno udarno vojsko.

HOTELI SMO ŽIVETI! Mar je to danes vredno obžalovanja —?

Sledi: „Slovenski bratomorni spopad je sprožilo PREDVSEM to revolucionarno nasilje.“

Ne „predvsem“, temveč samo in le nasilje! Nismo protikomunisti zaradi komunistov, temveč zaradi nasilno-zločinskih komunistov!

Omembe vredna je tudi trditev v zadnjem odstavku:

„Sprava je možna, saj so imeli partizani in domobranci pred očmi isti cilj: svobodo Slovenije.“

Sprava je možna z vojaki. Zločinci pa naj se spravijo z Bogom. Cilja obeh taborov pa sta bila tako različna, kot smo bili različni domobranci od partizanov:

Svobodna, združena Slovenija, sovjetska, boljševiska Slovenija!

Nacizem, proti kateremu so se borili partizani, in komunizem, proti kateremu so se borili domobranci, sta danes mrtva.“

Ta preprosto naivna definicija prav tako zavaja v simetrijo: „Eni to, drugi ono!“ Ima pa celo prizvok komunistične logike:

Partizani proti okupatorju = heroji

Domobranci proti komunizmu-partizanom = izdajalci

Če bi bilo prvo resnica, bi lahko bila resnica tudi drugo.

Ker pa je prvo dokumentirana laž po samih partizanih in vidnem izzivanju okupatorja (Dražgoše in desetine vasi, ki so jim sledile) ter množični pobojih zavednih narodnjakov, ima tudi drugo vse opravičilo nujne legitimne samoobrambe!

Verni, vodilni član izvršnega odbora OF Edvard Kardelj, je jasno izrazil v pismu svojemu prijatelju avgusta 1943: „Ne gre za zlom fašizma, ampak za tisto resničnost sveta: posest in oblast.“

Cilj domobrancev je bila Svobodna Slovenija. Zastava, znaki, pesmi, geslo je bilo stokrat javno izraženo in zahtevano na domobranskih taborih.

Cilj partizanov je bila sovjetska Slovenija. Zastava, pesmi, boljševiska pest, kar je bilo stokrat javno izraženo in zahtevano na partizanskih mitingih. — Ali se motim?

Dal Bog, da bi ta previdno-simetrično

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Vse je že prešlo, volilna gonja, glasovanje samo in povolilno slavlje in obračunavanje. Država se je že vrnila na stari, običajni tir, in tako se je praznovanje v vladi kaj hitro sprmenilo v zaskrbljenost, temne obraze in iskanje rešitve starim in novim problemom. Zanimivo bi bilo slediti, kaj bo sedaj z vsemi volilnimi obljubami, ki jih je izrekel predsednik. A on nima časa — preveč je križev in težav — ljudje pa imajo na splošno slab spomin; oziroma, bolj točno, ne tedaj, ne sedaj večina ni verjela, da je sploh možnost in namen predvolilne obljube izpolniti. Tako se piše zgodovina.

DRUŽINSKI PREPIRI

Mnogokrat smo omenjali dejstvo, da Menemova vlada dejansko nima opozicije, in da ima večkrat večje težave v lastnih vrstah kot med nasprotniki. In če je kdo mislil, da se bo po prepričljivi predsedniški zmagi to kaj spremenilo, se je precej zmotil. Komaj dva dni je poteklo po slavlju, ko je že senat (kjer ima peronizem lastno dvotretjinsko večino) vladi jasno pokazal, da so v Argentini demokratične oblasti zaenkrat še v veljavi. Že v sredo, 17. maja, je nepričakovano in soglasno delno ukinil predsedniški veto na zakon o medicinskih patentih. Udarec je bil še hujši, ker nihče ni vlade niti opozoril, da bo senat sploh obravnaval to zadevo. Prišlo je do soglasja, prave konspiracije med peronisti in radikali, pa še zastopniki provincijskih strank, ki so skupno prisodili predsedniku zausnico, ki je ni pričakoval.

Svojčas smo zdevo o teh patentih že razložili. Vlada je vložila veto na šestnajst točk. Senat je veto zmanjšal na osem točk. A glavni veto je bil na točko, ki govori, da bodo argentinski laboratoriji pričeli plačevati intelektualno lastnino tujim laboratorijem šele čez osem let. Vlada je hotela, da se plačevanje uveljavi takoj, ko izide zakon. Vsa napetost se je takoj preselila v poslansko zbornico, ki naj končno odloči, kako s to zadevo. Če poslanci soglašajo s senatorji (kar je prvoten namen zbornice), potem mora vlada sprejeti zakon kakor ga je izglasoval kongres.

Tako gospodarski kot zunanji minister (oba sta v tem boju branila ameriške interese, češ ZDA se lahko gospodarsko hudo maščujejo), sta zaman pritiskala na poslanke. Tajnik predsedništva in bodoči „prvi minister“ Eduardo Bauzá je končno našel srednjo pot: poslance je prepričal in od njih dosegel obljubo, da bodo po ukinjenem predsedniškem vetu potrdili novo zakonsko besedilo, ki ga bo vlada poslala v kongres, kjer bo določeno, da Argentina prične plačevati inozemstvu v roku petih let. Tak je zaenkrat sporazum. A priznati je treba, da s tem ni niti volk sit niti koza cela: pač kompromisna rešitev iz zagate, sad politike, ki je „umetnost mogočega“.

A tu se niso končali problemi. V poslanski zbornici so tudi proti vetu predsednika, ki je ukinil podaljšanje poljedelskih pokojninskih davkov, pa še proti onemu, ki odpušča stare dolgove avtonomnim prispelnicom pokojninskega sistema. Znova spopad med gospodarskim ministrom in kongresom: ne prvi ne zadnji. Da je mera težav polna, so se pojavile hude težave z avtomobilsko industrijo, katere blesteča doba je bila sedaj ponos vlade, a se je pričela nagibati k zatonu: ljudje nimajo še za hrano, kaj bodo imeli za novo avtomobil?

„Izjava“ ne bila vzrok poglobitve razlike med tistimi, ki bomo romali k moriščem, da počastimo naše brate-mučence, in med onimi, ki jih bodo prišli simbolično in dostojno pokopati ter zaznamovati njih spomin!

bile. Tistih pa, ki imajo, je vedno manj. Istotčasno je gradbeno delovanje, zaradi pomanjkanja kredita in „mehiškega odmeva“ prišlo v krizo in gradbena dejavnost je doslej padla za 20%, in še pada. Od gradnje si je vlada mnogo obetala kar se tiče brezposelnosti. Zato resni opazovalci napovedujejo ne zmanjšanje brezposelnosti ampak prav nasprotno, povečanje. Zlasti še ker morajo po provinciah podvzeti nove preureditve. Gospodarski minister je prav besen na provincijske valde, ki zavlačujejo s temi ukrepi. To zlasti v provinciah, kjer doslej še niso imeli guvernerskih volitev; pa tudi po nekaterih drugih, ker se boje socialnih posledic takih ukrepov.

IZ RUŠEVIN

Medtem ko vlada na lastni koži okuša, da volilna zmaga sama ničesar ne reši, se opozicija ozira okoli, kaj sedaj. Seveda položaj Solidarnostne fronte, ki še vedno uživa izredno dobre uspehe, nima nič opraviti z radikali, ki so zašli v hudo debato, niti z desnico, kjer je Rico dejansko pogorel vsled slabega uspeha.

Kar imajo radikali že ni več debata, je pravi notranji boj. Dejansko je stranka razdeljena na dva dela, ki pa imata izvor že daleč pred volitvami. Lahko bi rekli, da v stranki teče debata še danes o tem, če je bilo prav ali ne, da je Alfonsín podpisal pakt z Menemom v Olivosu. Tisti da je bil pravi spodrsrlaj, po katerem je narod obrnil hrbet radikalizmu. Alfonsín seveda noče tega priznati niti noče zapustiti vodstva stranke. Na njem se drži s pomočjo cordobskega Angeloza, ki je ojunacen, saj je Córdoba ohranila radikalnega guvernerja, čeprav je pri glasovanju za predsednika zmagal Menem. Podoben primer je provinca Río Negro, kjer so ohranili radikalnega guvernerja, volitev za predsednika je pa tudi zmagal Menem. Radikalizem je danes imperij, kjer cesar (Alfonsín) drži oblast le s pomočjo grofov, ki pa so med seboj razprti kot še nikdar. Do totalnega spora še ni prišlo, ker bi to negativno odjeknilo v tistih provinciah, kjer še bodo volitve za guvernerja, pa hočejo (in upajo), da jim bo sreča bolj mila kot doslej. Upajo tudi na buenosairesko županstvo (prestonica je po moči in številu prebivalstva druga argentinska provinca), kjer senator Fernando de la Rúa uživa sloves, ki mu lahko odpre vrata do zmage.

Obraten je položaj v Solidarni fronti, kjer še vedno slavijo uspeh in že delajo načrte, kako ojačiti prisotnost tudi v notranjosti države, ohraniti pa pridobljene glasove v prestolnici. Prav tako jih mika buenosairesko županstvo, ki bi bila prva vladna služba nove formacije. Medtem so že sklenili, da se iz enostave volilne povezave spremene v konfederacijo strank, prva formalna struktura struje in podlaga za nadaljnjo pot edinosti. Stopajo previdno, kajti pot je polna nevarnosti, zlasti še, ker od strani vlade kar dežujejo napadi. V vladi so namreč spoznali, da je Fronta bolj nevarna kot radikalizem. Radikali si sami kopljejo jamo, namesto da bi se dvignili iz ruševin. Fronta pa gradi počasi, z očmi uprtimi v buenosairesko županstvo in v poslanske volitve, ki bodo čez dve leti. Tedaj ne bo strahu pred težavno spremembo predsednika, ljudje bodo volili bolj sproščeno in možnost uspeha je večja. Tako računajo, medtem ko delajo načrte.

Lahko bi rekli, da se država preseljuje. Iz dosedanje bipartidizma skuša graditi sistem treh močnih strank. Kakšen bo uspeh, ni jasno, a za argentinsko demokracijo in za politično zrelost je ta položaj pravi blagoslov. Seveda, s tem ni rečeno, da bo konec težav. Obratno: politične težave se šele pričenjajo. Gospodarskih pa smo že tako navajeni.

Pobiti po slovenski oblasti

Članek je izšel v Slovincu pod oznako V. P. Rad bi dodal resnične pripombe, ki manjkajo v omenjenem članku.

Cutim dolžnost, da slučaj padalcev v Paljavi vasi nas Plavami v Soški dolini opišem natančno.

Res je, da se je 17. marca po enajsti uri pojavil prvi zavezniški avion, katerega je vodil neki Novozelandec. V njem je bilo poleg posadke še 6 naših padalcev. Prvi trije so odskočili v Lavrovcu nad Smrečjem pri Št. Joštu nad Vrhniko. To opisujem, ker sem pri sprejemu teh prvih treh padalcev sam sodeloval v skupini 25 slovenskih četnikov, to je takratne ilegale protikomunističnih sil. Podpirali so nas „legija“ in pozneje domobranci, iz katerih vrst sem tudi jaz. Padalci so bili v glavnem primorski fantje, ki so bili v italijanski vojski, a so bili angleški ujetniki.

Prvi je pristal Vencelj Ferjančič, doma iz Idrije, zato smo mu dali ime Adam. Še vedno ga tako pozdravljam, kakor on mene Kocelj (ilegalno ime). Za njim je pristal Tone Božnar, doma iz Polhovega Gradca — „Pavletov“. Krstili smo ga za „Blaža“ Trečji, tudi doma iz Idrije ali nekje blizu, pa je bil Bojan Kolar. Preimenovali smo ga za „Črtomirja“. S seboj so prinesli tri radio postaje in tudi denar za stroške obveščevanja pri „Nevidni fronti“ (Vauhnik).

Ostali trije so se odpeljali proti Soški dolini. Imeli so smolo in so ostali brez zvez, ker se jim je radioaparat zapletel v truplo aviona, prepušteni usodi, katera je opisana v Slovincu.

Na žalost je bil pozneje padalec Kolar ustreljen na povelje majorja Novaka, ker je Kolar navezal stike s partizani in jim tajno hotel izročiti en oddajnik. Pri tem delu so ga zasačili. Bil je obsojen na izdajo ter ustreljen.

Njegove zemeljske ostanke je dela pozneje žena prepeljala na domače pokopališče.

Za ves ta važen, a tajen center so skrbeli in ga vzdrževali takratni legionarji in domobranci. Ferjančič je vzdržal do konca vojne, v glavnem je bil pri Sv. Treh kraljih pri nekem čevljarju.

Božnara — t. j. „Blaža“ pa so ujeli partizani v Želimlju, tik ob vodi blizu kapelice. Bila sva skupaj, a na povelje stoj!, sem skočil v vodo, Toneta pa so ugrabili. Nekaj dni po tem so ga ustrelili pri Pijavi Gorici.

Veliko je delo, katerega so ti fantje opravljali in obveščali, da so zavezniški z vsi sigurnostjo razbijali skladišča, v glavnem gorivo. Livorno in Specia sta goreli po teh podatkih.

S tem je dokazano, da smo domobranci s svojo ilegalno organizacijo bili močno udeleženi pri uničevanju osnih sil. Vsa poročila so šla preko legije, domobrancev in četnikov.

Zagonetno vprašanje pa je tudi, zakaj so vam bili v napoti padalci, npr. primer padalca gospoda Božiča. Imel je srečo, celo v visok položaj je došel v partizanih, bil poslan v Beograd, potem pa kar naenkrat s pismom v roki poslan v domače kraje. A bil je dovolj inteligenten in je pismo prebral. Med drugim je bilo zapisano: nosilca tega pisma ubijte! Zbežal je v Kanado in se je sedaj kot upokojenec vrnil domov.

V Argentini živita še dva padalca: že imenovani Ferjančič in Štanté, ki je bil v službi ameriške misije (bil je prej v nemški vojski).

K temu naj še dodamo, da je bilo več Slovencev, ki so bili v zavezniški vojski, a se po končani vojni niso hoteli vrniti v Slovenijo, ampak so se pridružili emigrantom. Npr. major Bradaška, ki je med vojno velikokrat letal nad Berlinom, je umrl v Córdoba kot letalski inštruktor v Argentini. Pa tudi veliko mornarjev, ki so med vojno služili v zavezniški mornarici, so pozneje ostali med nami.

Franc Zorec in Vencelj Ferjančič

Slavnostna poezija solospevov

V letošnjem vokalnem abonmaju Slovenskega komornega zbora je v sporedov nekaj menjav — med zborovskimi izvedbami so tudi solistični pevski recitali. Na sedmem koncertu v veliki dvorani Slovenske filharmonije sta nastopila mezzosopranistka **Bernarda Fink-Inzko**, pevka našega rodu, rojena v Argentini, in češki pianist **Jaroslav Šaroun**. Pevka je končala glasbeni študij v operni šoli Teatro Colón, po prihodu v Evropo pa je pela v ženevski operi, gostovala v Salzburgu, na Dunaju, Pragi in Tokiu. Leta 1990 je prvič nastopila na Salzburškem festivalu in pri Wiener Festwochen. Posnela je vrsto plošč, od katerih so najpomembnejše Julij Cezar in Amadigi (G. F. Händel), Zelmira (Rossini), Il ritorno di Ulisse in patria (Monteverdi) ter Maša v h-molu (J. S. Bach). Jaroslav Šaroun pa je skladatelj, glasbeni pedagog in pianist.

Mezzosopranistka **Bernarda Fink** je s svojim pevskim recitalom v dvorani Slovenske filharmonije resnično navdušila poslušalce. Izbrala je spored, s katerim je lahko v najširšem umetniškem in pevskem obsegu prepričala tudi najzahtevnejšega poslušalca. Njene interpretacije so bile dovršene in pevsko kultivirane, obenem pa tudi doživete v izredno široki izrazno pevski paleti. **Bernarda Fink** ima vse, kar mora imeti prava

koncertna pevka. Mojsrsko pevsko linijo in dinamične odtenke, sposobnost razumevanja pevske dikcije in intuicije za značilnosti emocionalnih podrobnosti posameznih samospevov. Vsega tega na naših pevskih recitalih že dolgo nismo slišali. **Bernarda Fink** je torej pevka osebnost in enkratna interpretka.

Spored je bil tridelen. V prvem delu sta bila argentinski skladatelj **Roberto Caamaño** in **Héctor Berlioz**, v drugem naši skladatelji **Emil Adamič**, **Josip Pavčič**, **Alojzij Geržinič** in **Marjan Lipovšek**, po krajšem razpoloženskem odmoru pa še **Antonin Dvoržak**.

Z novo pevsko radovednostjo in svežo pevsko deklamacijo je **Bernarda Fink** oblikovala slovenske samospeve. Mezzosopranistka je odkrivala emocionalne in ilustrativne zanimivosti slovenskega samospeva z mestoma igrivo pevsko dikcijo. To velja za vse različne pristope k interpretacijam. Kot za samospev **Alojzija Geržiniča** Ne obdrži zase bi za izbor slovenskih samospevov lahko zapisali, da odlična pevka zares ni obdržala prav nič zase, ampak postavila slovenski samospev v novo umetniško opcijo. Vzorno!

Bogdan Učakar - „Delo“
(okrajšano)

Želim pojasnilo

V „Družini“ sem bral Izjavo Slovenske škofovske konference ob 50. obletnici konca druge svetovne vojne. Naj povem, da poznam drugo svetovno vojno in komunistično revolucijo iz lastnih doživetij. Lahko bi imenoval osebe, ki so v naši vasi začele revolucijo, poznam tiste, ki so v imenu OF začeli pobijati Slovence — ne okupatorjev — in poznam tiste, ki so se temu pobijanju uprli. Ponavljam: teh dogodkov ne poznam po pripovedovanju drugih, še manj pa iz

uradnih učbenikov iz dobe komunističnega enoumja, ki so v Sloveniji še zmeraj v rabi v šolah, čeprav pod demokratično vlado.

Ker trpim posledice vojne in revolucije na lastni koži že dolgih 50 let, ni čudno, da sem občutljiv za vse, kar se napiše o tej dobi na Slovenskem. Nikoli nisem jemal resno komunističnega pisanja, kot prej nisem nacističnega in fašističnega, pač pa sem pozoren na izjave moralno kvalificiranih ljudi in institucij. Prav zato ne morem mimo omenjene izjave Slovenske škofovske konference, v kateri berem tole ugotovitev: „Danes lahko samo obžalujemo, da je domobranstvo poglobilo razdor v slovenskem narodu, in to v najtežjih časih okupacije.“

Vprašal bi le, kako naj bi domobranstvo ta razdor poglobilo, saj so bili ustanovljeni po Turjaku, po Grčaricah in po Jelendolu.

Po vsem, kar se je zgodilo na svetu in v Sloveniji od leta 1941 dalje pa do sesutja komunizma, bi človek pričakoval drugačno obžalovanje. Čemu je služila komunistična revolucija v Sloveniji, ki je povzročila toliko trpljenja, stala toliko človeških žrtev in pustila za seboj takšno moralno opustošenje, ko pa danes niti komunisti nečejo več biti revolucionarji! Narodi zahodne Evrope so dosegli svobodo že pred 50 leti brez revolucij in brez pokolov, brez Kočevskega Roga, Teharij in drugih morišč. Dejstva govore, ne, naravnost kričijo, da je imel škof Rožman prav, ko je že tedaj trdil, da je komunizem največja nevarnost za slovenski narod.

Na drugem mestu Izjave škofje ponovno obžalujejo tudi vse tisto, „kar je bilo neprimerno ali zagrešeno v ravnanju predstavnikov katoliške Cerkve kot institucije“, in se opravičujejo vsem prizadetim. Menim, da takšno nekonkretno izražanje v zgodovinsko tako važni zadevi ni na mestu. Je preveč megleno in zato zmedo še večja. Izjava meče senco na škofa Rožmana, kateremu so dozdej očitali samo komunisti in tisti katoličani, ki so pomagali komunistični revoluciji do zmage.

Kot vernik imam pravico do zgodovinske resnice, zato želim poznati dejstva, na podlagi katerih so slovenski škofje izrazili to svoje obžalovanje.

STANE SNOJ, Argentina

„Družina“, št. 21.

Cinizem prve vrste

V aprilski številki „Rodne grude“, revije, ki jo izdaja za izseljence SIM (Slovenska izseljenska matica), je Anica Golobič iz Kanade objavila pismo, kjer pravi dobesedno: „Veseli nas, da lahko zremo o tem, kaj se dogaja v domovini, vendar ugotavljamo, da Slovenija, čeprav na papirju »demokratična«, plove nazaj v brezglavi komunizem. Prepričani smo, da drugače ne more biti, če je komunističen sam vrh vlade. Ugotavljamo pa tudi, da naša »Rodna gruda« sledi temu. Ali niste že siti 45-letnega komunizma? Uničil je vse, razveselil je le lenuhe.“ Uredništvo je objavilo pripis, kjer trdijo, da so strankarsko neodvisni in je njihov edini cilj biti nevtralen.

Ta „nevtralnost“ se kaže v uvodnem pismu revije št. 3, kjer glavni urednik Jože Prešeren razpravlja o proslavi 50-letnice „zmage nad fašizmom“. Dobesedno pravi takole: „Morda pa so prav te proslave priložnost, da se Slovenci povežemo med seboj in uredimo poglede na preteklost. Zdi se, da so v teh razpravah strpnejši nekdanji borci narodnoosvobodilne vojne, ki obžalujejo tragične dogodke po končani vojni in izražajo zahtevo, naj povzročitelji žrtev priznajo svojo zgodovinsko in etično odgovornost, le-ta pa naj bi bila na obeh straneh. Predstavniki obstoječih begunskih organizacij pa izražajo vrsto zahtev po Popravi krivic, ki so jim bile storjene, ob tem pa ne spregovore niti besedice o lastni krivdi za medvojno ravnanje, kar je bilo glavni vzrok za povojne obračune.“

Te „cvetke“ so cinizem brez primere. Zgleda, da „Rodna gruda“ ničesar ne ve o

Pisma bralcev v „Delu“

ali zgled strupenih napadov na nas

Podvig kranjskega župana Grosa, ko si je ob obletnici zmage nad fašizmom privoščil organizacijo proslave v pavijanskem slogu, v prisotnosti najpomembnejših predstavnikov slovenskega fašizma in z velikim demokratom Vinkom Levstikom na častnem mestu, bo brez dvoma proslavil Slovenijo po vsem svetu. Zakaj je Gros povabil na proslavo tudi slovenske četnike, ki se nikakor niso borili za samostojno Slovenijo? Sploh pa, če se Levstik, ki simbolizira slovensko kvizlinštvo in izdajo, lahko nemoteno spreha po Sloveniji, mirno nastopa na raznih cirkusantskih grosarijadah in na TV potem resnično mislimo, da ga ni človeka, ki bi mu bilo mogoče prepovedati vstop v Slovenijo.

Drugi podvig si je istočasno hkrati privoščila AKL (antikomunistična legija Staneta Vezjaka, ki nedvomno spada za rešetke — če že ne v Polju, pa na Dobu) s prižiganjem sveč pred skupščino. Zanima me, kdo mu je izdal dovoljenje — zaradi nevarnosti vznemirjanja javnosti in zaradi rušenja javnega reda in miru, če država že nima občutka za čast?

Tokrat ste šli, g. Šter, res predaleč — ali pa preblizu, če dovoljenja niso imeli, poli-

zločinah „osvoboditeljev“ že leta 1941-42, ko še vaških straž in domobrancev ni bilo. Ničesar ne ve o 45-letni povojni diktaturi KP... Slovenskega holokavsta pa so krivi begunci!

Ali ni to pisanje cinizem prve vrste?!

-šič

cija pa ni ukrepala! V vsakem primeru pa Vas, gospod Šter, v imenu stotisočev Slovencev pozivam, da pospravite kovčke!

No, da bi bila mera polna, smo morali za ocirek v TV Žarišču prenašati še prežvekovanje Bernarda Nežmana o zločinskosti komunističnega režima, zabeljeno z intelektualističnimi akrobacijami, katerih edini pravi namen je bil umazati protifašistični boj in oprati belogardizem. Na vročini mora vsaka kača iztegniti noge in tudi Nežman jih je moral enkrat!

Res je, tudi partizanska stran ni povsem brez krivde, toda izključno partizanski boj je ustvaril možnosti za demokratičen razvoj. Domobranska zmaga bi pomenila smrtno obsodbo za najosnovnejše človekove pravice za Žide, Rome in še za kak slovanski narod. Tisti, ki so pri tem fizično sodelovali, in njihovi mentorji (tu mislim predvsem na uradno RKC v Ljubljanski pokrajini), pa naj tako kot leta 1945 stisnejo rep med noge in se poskrijejo v mišje luknje! Vsaj za toliko časa, da bo raznim Zajdelom, Nežmanom in Klepom uspelo tako poneumiti Slovence, da jim bodo še enkrat nasledili! So pa na dobri poti!

Zadnji čas je, da slovenski parlament sreča pamet in da prisluhne množičnim zahtevam po zamenjavi javnega tožilca RS, ne samo zaradi njegovih javnih izjav, temveč ker ne ukrepa proti vojnim zločincem, kot je Vinko Levstik, ker ne ukrepa proti Lapovim paravojaškim, ker tolerira parafašistične organizacije in celo aktivno članstvo v NSZ.

Tugomer Kušlan — Delo, 13. 5. 95

48. redni občni zbor Zedinjene Slovenije

(Nadaljevanje)

POROČILO TAJNIKA ZA INSTITUCIONALNE ZADEVE DR. VITALA AŠIČA

Tajništvo za institucionalne zadeve Zedinjene Slovenije je nastopilo po dejanski in nujni potrebi delovanja društva navzven ob priliki osamosvojitve Republike Slovenije. Slovenska skupnost se je preje zelo malo projicirala v argentinsko okolje, s kakšnimi redkimi izjemami, kakor recimo, preko slovenskih akademikov v mednarodnem društvu FEDECE, osebnih prijateljstev slovenskih duhovnikov v argentinski Cerkvi ali poznanstev in sodelovanja v argentinski krščanski demokraciji.

Junija 1991 so dogodki v domovini pritegnili v solidarno sodelovanje vse Slovence v Argentini za skupni nastop pred javnostjo in pred oblastmi na vseh ravneh, kar je rodilo lepe uspehe.

Zedinjena Slovenija, kot krovno društvo Slovencev v Argentini je prevzelo in vodilo to akcijo in jo tudi sedaj nadaljuje.

Smisel tega delovanja „na zunaj“ je ohranitev svoje identitete v argentinski družbi, vendar v pravilnem pojmu tudi integracije; zato se mora dokopati do svojega mesta in priznanja v argentinski družbi in državi. S tem pa si istočasno pomaga do lastne utrditve.

Velikega pomena za našo skupnost v Argentini je ustanovitev slovenskega veleposlaništva in sedaj tudi konzulata.

V marsičem so delokrogi isti, v drugih zadevah pa različni saj veleposlaništvo predstavlja Slovenijo kot državo pred argentinskimi oblastmi, konzulat pa ima predvsem dolžnosti do slovenskih državljanov. Slovenska skupnost v Argentini pa živi svoje življenje in ima svoj odnos do okolja, kar zahteva, da se še naprej potrudimo za njeno vedno boljšo utrditev in izrazitejšo identiteto.

Tajništvo za institucionalne zadeve ZS sestavljamo: ga. prof. Jana Dobovškova in podpisani s sodelovanjem inž. Jerneja Dobovška, arh. Ivana Kogovška in drugih, vse v sklopu z direktivami predsednika prof. Tineta Vivoda in odbora društva.

Delovanje sekretariata v zadnji poslovni dobi:

1. Dokončna odobritev poimenovanja ceste REPUBLICA DE ESLOVENIA v mestu Buenos Aires. Vemo, da v mestu Buenos Aires ni pravega naselja Slovencev. Kljub temu, je uspelo temu sekretariatu in mnogim argentinskim prijateljem, da je občina uradno poimenovala cesto Santos Dumont, med Soldado de la Independencia in Av. Luis María Campos, v enem izmed najbolj elegantnih predelih mesta kot „República de Eslovenia“. Notranji politični problemi občinskega sveta Buenos Aires in volilna kampanja so zadevo zelo zavlekli ter onemogočili slovesno otvoritev že pred današnjim dnem, kakor smo to nameravali. Lahko pa smo ponosni, da smo uspeli v poimenovanju te ceste, najbrž prve v vsem svetu svetovne ravni kot je Buenos Aires, sedež tudi našega in mnogih drugih slovenskih društev.

2. Instituto Argentino Esloveno de Cultura. S sodelovanjem začasnega odbora, sestavljenega „ad hoc“, je bil pripravljen dokončni osnutek statuta društva „Instituto Argentino Esloveno de Cultura“ ter „Acta Fundacional“, kjer so začrtane temeljitve in cilji delovanja. S pismom 8. julija 1994 se tudi formalno naproša predsedništvo Zedinjene Slovenije, da društvo prevzame nekako pokroviteljstvo, saj bo njeno delovanje, čeprav bodo člani predvsem argentinski prijatelji, nadvse v korist naše skupnosti in seveda tudi Slovenije

same. Dokončno pokroviteljstvo Zedinjena Slovenija še ni definirala. Ko se to opravi in tudi ugotovi sodelovanje drugih organov, se zaprosi za pravno osebnost, ker je formalno že vse pripravljeno.

3. Sprejem in organizacija obiska Janeza Janše v Argentino kot voditelja in borca za slovensko samostojnost. Odličnemu obisku je bila dana možnost spoznati našo skupnost, Domove, razna društva, slovenske intelektualce, argentinsko univerzo, predavanje na CARI, v Slovenski hiši ter navezati mnoge druge stike.

4. Sodelovanje pri sprejemu in organizaciji obiska dr. Petra Vencija (ministra za Slovence po svetu) ter prof. Lojzeta Peterleta (tedaj ministra za zunanje zadeve).

5. Organizacija razstave slovenskih knjig na „Feria del Libro“, uspešno izpeljana, kot vsako leto pod vodstvom prof. Jane Dobovšek in arh. Kogovška.

6. Avdiencia pri bivšem predsedniku Venezuele dr. Herrera Campinsu, na obisku v Buenos Airesu, v zahvalo slovenske skupnosti za njegovo izredno prizadevanje kot predsednika Venezuele v mednarodnih krogih v prid priznanja samostojnosti Slovenije.

7. Ureditev pravnega in dejanskega stanja Slovenskega doma v Berazateguiju. Formalizacija je v teku.

8. Sprejem delegacije Občinskega sveta mesta Ljubljane z njegovim predsednikom Dimitrijem Kovačičem na čelu. Na našo pobudo, z uspešnim prizadevanjem D. Kovačiča ter Instituto Sanmartiniano v Buenos Airesu, je v teku poimenovanje ceste „República Argentina“ v Ljubljani, ter trga „Libertador General San Martín“ v mestu Ptuj ali Škofji Loki. Tudi bo izšla, na pobudo tega sekretariata ter Instituto Sanmartiniano knjiga v slovenščini o Generalu San Martinu, kateri bo napisal uvod in študij o strategiji slovenski izvedenec Janez Janša. Vse te pobude in sodelovanja so v veliko korist in ugled naše skupnosti v Argentini, argentinskim Slovincem v Sloveniji ter Sloveniji sploh.

9. Sodelovanje z Instituto Sanmartiniano. Prisotnost naše delegacije skupno z drugimi skupnostmi, tudi z zastavo in narodnimi nošami ob priliki obiska bivšega predsednika Venezuele senatorja Herrera Campinsa.

10. Predstavitev slovenske skupnosti v Argentini skupinam izbranih turistov iz Slovenije. Na prošnjo agencije Kompas Celje, ki vključ v svoje ture po Južni Ameriki tudi stik s slovensko skupnostjo v Buenos Airesu, se je naš sekretariat odzval ter pošiljal delegacije, ki tem obiskom razloži, opiše in odgovarja na vprašanja o naši skupnosti, o kateri so v Sloveniji tudi višji intelektualni sloji večkrat napačno informirani. Po razgovorih marsikdo prizna svoje začudenje nad našo stvarnostjo, in odhaja nazaj s prenovljenimi pojmi.

11. Sodelovanje in urejanje vedno boljših odnosov z Društvom Triglav in Sociedad de Socorro Mutuos Esloveno iz Bernala.

12. Nadaljevali so se prisrčni odnosi z drugimi tujimi skupnostmi v Argentini. Predvsem jih seznanjamo z našim kulturnim delom. Za Slovenski teden je bilo povabljenih 50 predstavnikov s številnim odzivom. Na Dan imigranta je bila tudi vidna naša udeležba pri sv. maši z narodnimi nošami, ki jo je prenašala buenosaireska televizija ATC.

13. Ob smrti sina predsednika države, se je temu izročilo sožalje v imenu Društva in kot takega vseh Slovencev v Argentini.

14. Društvo je tudi objavilo osmrtnice in sožalje ob smrti dr. Artura Frondizija, ve-

likega prijatelja Slovencev, ki je že bil sprejel častno predsedništvo Argentinsko-slovenskega instituta za kulturo.

15. Po iniciativi tega tajništva in odločnem posredovanju pri občini San Isidro predsednika prof. Tineta Vivoda, je uspelo uradno imenovanje trga „República de Eslovenia“ prav v središču mesta Martínez (Diagonal Tucumán), kar bo simbolično tudi družilo vse Slovence severnega predela Buenos Airesa. Načrte za izpeljavo ureditve tega trga je odlično pripravil arh. Ivan Kogovšek. Upamo, da bo možna otvoritev tega trga v najkrajšem času.

Po tej kratki sintezi delovanja tega sekretariata, bi predlagal za bodoče delo Zedinjene Slovenije na tem področju sledeče:

Delovanje „navzven“ našega društva ni brezplodno. Nasprotno, prestiž in moč naše skupnosti v okolju, kjer živimo, nas same oživlja, dá nam in našim otrokom ponos na našo slovensko pripadnost ter nam koristi tudi kulturno in ekonomsko.

Sodelovanje s sorodnimi društvi po svetu je tudi neobhodno potrebno, saj je le v druženju moč in možnost vpliva na dogodke po svetu, ki se tičejo nas in Slovenije same. Končno, kot organizirana svobodna in demokratična skupnost tudi zmremo, čeprav v majhni meri, vplivati na dogodke v Sloveniji, saj še vedno velja princip prednosti kvalitete nad kvantiteto.

Poročilo o osnovnošolskih tečajih bomo zaradi dolžine objavili prihodnjič.

Nato je predsednik prof. Tine Vivot oddal predsedstvo občnega zbora podpredsedniku inž. Jerneju Dobovšku in podal svoje poročilo (objavljeno v prejšnji številki našega lista). Nato je zopet prevzel predsedstvo občnega zbora.

Članarina: Upravni svet Zedinjene Slovenije je na svoji seji 22. decembra 1994 v soglasju s pooblastitvijo 33. rednega letnega občnega zbora 30. marca 1980 sklenil, da ostanejo članarine in posmrtninske podpo-

re v letu 1995 enake, kot so veljale v letu 1994 in sicer: za samske \$ 2.- mesečno odn. \$ 24.- letno in za družine \$ 3.- mesečno odn. \$ 36.- letno. Upokojenecem se prizna 50% popusta. Posmrtninske podpore ostanejo \$ 140.- za vsak smrtni primer. Upravni svet si pridržuje pravice povišati članarino in posmrtninski prispevek v primeru večjega inflacijskega skoka. Vse je bilo soglasno odobreno.

Volitve: Ker noben član ni predlagal kake liste za novi odbor, je predsednik Tine Vivot prebral listo upravnega sveta, ki je bila sestavljena s soglasjem novega predsednika in tudi že določenimi funkcijami: predsednik **Marjan Loboda**; podpredsednika: prvi **Lojze Rezelj**, drugi dr. **Vital Ašič**, sodeluje prof. Jana Dobovšek; tajnik **Stane Mehle**, sodeluje dr. Marija Avguštin; blagajnik cont. Milan Magister, sodeluje: cont. Simona Rajer Truden, lic. Beno Truden in Marija Markež; kulturni referent arh. **Jure Vombergar**, sodelujejo: Frido Beznik, arh. Ivan Kogovšek, Bogdan Magister, Dominik Oblak, Tone Oblak in Tone Rode; mladinski referent prof. **Tine Vivot**, sodelujejo inž. Jernej Dobovšek, prof. Karla Malovrh Jakoš, dr. Viktor Leber, Metka Havelka Magister, Lučka Oblak, inž. Matjaž Omahna, Saša Zupan Omahna in Jože Šenk; šolski referent France Vitrih, sodelujejo: Marjana Kovač Batagelj, prof. Neda Vesel Dolenc, lic. Mirjam Oblak, Alenka Prijatelj Poznič in lic. Terezika Prijatelj Žnidar; tiskovna referentka **Pavlina Dobovšek**, sodelujejo: Emil Cof in lic. Marjan Schiffrer; zgodovinski referent lic. Albin Magister. Nadzorni odbor: dr. **Jože Dobovšek**, **Božidar Fink** in lic. **Valentin Selan**. Častno razsodišče: arh. **Marjan Eiletz**, dr. **Marko Kremžar** in **Franc Rant**. Novi Upravni odbor je bil soglasno odobren.

Član odbora je vedno tudi delegat slovenskih dušnih pastirjev, ki je sedaj župnik **Jože Škerbec**.

(Nad. na 5. str.)

Pred 50. leti: Bara Remec: Krušna peč v Vetrinju

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Ko se je minister za obrambo Jelko Kacin mudil na obisku v ZDA, se je pogovarjal o nujnosti odprave embarga na trgovanje z orožjem. Obenem pa je izrazil pripravljenost Slovenije za sodelovanje pri mirovnih operacijah.

CERKNICA — Lep pojav kraškega podzemlja je Križna jama z 22 podzemnimi jezери. Jama ni tako „civilizirana“ kot Postojna, zato se izleta poslužujejo le taki, ki imajo nekaj več smisla za avanturo. Po jami se preliha kristalna voda, ponekod je treba jezero križati s čolnom, pa tudi svetloba prihaja le iz ročnih svetilk. V eni izmed jam, Medvedji rov, so leta 1878 odkrili okoli 2000 kosti jamskih medvedov in iz njih so za dunajskih muzejev sestavili celi dve okostji teh zverin. Ogled jame lahko terja — v spremstvu vodičev — od štiri do sedem ur.

KOMENDA — Ustanovili so Društvo narodnih noš, ki ima nekaj manj kot sto članov, vodi jih pa dr. Angelca Žerovnik. Pravijo, da bi članov lahko imeli še več, pa nimajo oblek. In vsaka gorenjska narodna noša stane okoli tisoč mark, težko pa je dobiti šiviljo, ki bi znala narediti pravilno nošo. Člani se kot društvo udeležujejo raznih prireditev, učijo se pa tudi folklornih plesov, zbirajo podatke o starih ljudskih šegah in običajih ter poslušajo strokovna predavanja o folklori. Člani niso izključno iz Komende; med njimi je več iz raznih bližnjih krajev.

LJUBLJANA — Na Igu je od leta 1956 edini ženski zapor v Sloveniji in v njem je trenutno le nekaj čez dvajset kaznenk. V zaporu so leta 1978 uvedli odprt režim, kljub temu pa so v njem tri različice: v odprtem oddelku smejo kaznenke vse konce tedna, praznike in dopuste preživeti z domačimi, v polodprtem preživijo doma mesečno le dva konca tedna, v zaprtem pa ne smejo zapuščati zapora.

LJUBLJANA — Tako kot drugod po Evropi je tudi v Sloveniji kormoran ali morski vran postal nepriljubljen ribičem in ribogojcem. Ptič je namreč (zaenkrat) zaribčen, prizadeva pa precej škodo v rekah in jezerih. Hrani se z vsakovrstnimi ribami, ki jih lahko dnevno poje med 400 in 700 gramov (sam tehta med 1,5 do 3 kg), v tem svojem poslu pa se lahko potopi tudi do dvajset metrov. Drugod po Evropi so začeli omejevali njegovo razširjanje z odstranjevanjem jajc in gnezd, ponekod pa za vsakega ubitega kormorana država izplača še nagrado.

MURSKA SOBOTA — V Prekmurju so lovci polovili okoli štiristo lisic, od katerih jih je bilo okuženih s steklino 35 odstotkov. Po teh podatkih sklepajo, da epidemija stekline na pomurskem območju popušča, vendar morajo še vedno biti pozorni, da

Občni zbor ZS

(Nad. s 4. str.)

Po končanih volitvah je dosednji predsednik prof. Tine Vivod oddal vodstvo občnega zbora novoizvoljenemu predsedniku Marjanu Lobodi, ki se je najprej zahvalil prvoimovanemu in vsem dosedanjim odbornikom za vse opravljeno delo. Izjavil je, da sprejema ideje vseh in da bo nadaljeval delo v istem duhu. Vse je prosil za sodelovanje. Vesel je, ker bodo sodelovali vsi bivši predsedniki društva: Lojze Rezelj kot 1. podpredsednik, arh. Jure Vombergar kot kulturni referent, prof. Tine Vivod kot mladinski referent in Božo Fink v nadzornem odboru.

Nadalje je poudaril, da bo Zedinjena Slovenija šla naprej kot dosedaj in da se bo trudil za konsolidacijo vsega dela ter da bomo delali v prijateljstvu.

lisice, ki se rade približajo naseljem, ne bi okužile psov in mačk.

LJUBLJANA — Sklad Josipa Jurčiča podeljuje vsako leto nagrado časnikarjem, ki so se še posebej uveljavili. Za leto 1995 so nagrado podelili časnikarki na TV Slovenija Lidiji Hren in Stanislavu Kovaču, ki piše v reviji Mladina.

MURSKA SOBOTA — Avstrija je dala pred časom predlog, da bi na tromeji (slovensko Goričko, madžarsko Porabje in avstrijsko Gradiščansko) razglasili skupni krajinski park. Ti deli so bili vedno odrije-ni od „civilizacije“, zato je gričevnata in gozdna pokrajina ohranila svoje naravne karakteristike. V slučaju, da se uresniči načrti, bi središče parka postal grad pri Gradu na Goričkem, ki je največja grajska stavba v Sloveniji in je danes precej zapuščena.

PIRAN — Lani so iz minoritske cerkve sv. Frančiška Asiškega ukradli 25 dragocenih del, ki so jih nekaj dni kasneje dobili nazaj, sicer malo poškodovane. Med deli so bile tudi postaje križevega pota, ki jih je bilo treba restaurirati. Vendar so se odločili, da tega ne bodo naredili in so v dragoceno izrezljane okvire vstavili nov križev pot, delo piranske akad. slikarke Mire Ličen-Krmpotič.

PREDDVOR — Oblasti nove občine nasprotujejo načrtom turističnega centra na Krvavcu, da bi iz Kokre zajemali vodo za umetno zasneževanje tamkajšnjih smučišč v zelenih zimah. Pravijo, da je Kokra v suhem obdobju precej suha in bi tak poseg še poslabšal vodni režim. Zato so se obrnili na ministrstvo za okolje in prostor, da ne bi izdal dovoljenja za takšno uporabo vode v Kokri.

CELJE — Celjski grofje so imeli v samem Celju knježi dvorec, ki je po zdajšnjih podatkih največje in najbolj ohranjena poznogotska stavba v tem evropskem delu. Prvič naj bi bil omenjen okoli leta 1320. Marija Terezija je dala dvorec preurediti v vojašnico in kot tak je dvorec služil tudi jugoarmadi, dokler ga le-ta ni spraznila. Ne manjkajo tudi arheološke najdbe iz antičnih časov. Ko so raziskovalci spoznali kaj vse skriva v sebi ta vojaški objekt, so predstavili projekt rekonstrukcije, ki je že v teku. V njenih prostorih ne bo samo spomin na mogočne celjske kneze temveč jih bodo uporabili tudi za mestni protokol in za razne kakovostne turistične trgovine, kot je to v navadi po drugih državah.

CELJ — Otroci do četrtega razreda osnovne šole so dobili svoj muzej — Hermanov brlog. V njem bodo pripravljali razstave, ki bodo prilagojene otrokovim stopnjam in ga uvajale v spoznavanje domače in tuje dediščine. Ime je muzeju dala Jelka Reichman, ki je ustvarila muzejevo maskoto — Hermana Lisjaka. Prva razstava je predstavila različne denarne valute, njih zgodovinski razvoj, predvsem pa vse, kar se tiče slovenskega denarja.

PARIZ, Francija — V osemindevdeset letu je umrl slikar Jaro Hilbert, rojen v Krškem. Češkega rodu, je po diplomiranju odšel v Egipt, tam ostal 36 let, potem pa preživel zadnjih trideset let v Parizu. V mestnem muzeju v Saint-Lôuju je njegovim delom posvečena posebna soba.

LJUBLJANA — Dots Records d.o.o. je podpisalo pogodbo z založbo Sony Music International, po kateri bo lahko z nižjo ceno, boljše ponudbo in hitrejšo dobavo v Sloveniji prodajal stvaritve svetovnih glasbenikov. Lastnik je kantavtor Tomaž Domicelj in pogodba velja za Slovenijo, nekdanje države Jugoslavije in Albanijo. „Dots“ pomeni: Domicelj Tomaž - Slovenija.

PODČETRTEK — Iznajdljivim ljudem vse prav pride, še posebej, če se odločijo za

Osebne novice

Poroka: V cerkvi Marije Pomagaj sta v soboto, 29. aprila prejela zakrament svetega zakona Ana Marija Štefe in inž. Janez Marko Petkovšek. Za priče so bili njuni

starši Minka roj. Vidmar in Valentin Štefe ter Ivanka roj. Plečnik in Janez Petkovšek. Poročil ju je del. Jože Škerbec. Iskrene čestitke!

Smrt: Umrli sta v Capitalu ga. Pepca Trček (91) in Metka Žirovnik. Naj počivata v miru!

Zveza slovenskih mater in žena

Letošnje poslovno leto se je začelo z zamudo a z veliko vneto in načrti.

Prvo sredo v maju je bilo naše srečanje ob običajni uri s predhodno sejo z odbornicami in zastopnicami vseh okrajnih Domov Zveze.

Kulturna referentka je pozdravila vse prisotne, ker so se odtrgale od svojega dela v družini in velikodušno prijele za delo v Zvezi. Poseben pozdrav je veljal delegatu Jožetu Škerbcu, ki zvesto nadaljuje delo svojih dveh prednikov, katerih se rade spominjamo.

Prvo srečanje s predavanjem ali pogovorom je bilo vedno njuno. To pot je delegat Jože Škerbec povedal nekaj misli o geslu, s katerim je papež Janez Pavel II. naslovil letošnje leto: Žena, vzgojiteljica za mir!

Po letu družine je poudarek na ženi, ki, kakor pravi že slovenski pregovor, da dobra žena podpira tri vogale hiše... In tudi Sv. pismo hvali dobro ženo, blagruje jo, če jo ima. Res, vedno je bilo važno mesto, ki ji je dano v družini in širši družbi. Velik je blagoslov preko njenih rok, če se zavzame po žensko, po materinsko, ki ji je od Boga dana lastnost. Žena more z potrpežljivostjo vzgajati — kar ni lahko danes, posebno še z modernimi pripomočki, ki niso naklonjeni mladim glavam; televizija je polna nasilja, glasba je hrupna, prepri kot vsakdanji „pogovor“, nespoštovanje staršev ni noben greh...

Mirna, preudarna, modra žena miri in dela za mir že s samim zgledom, dom ji je svetišče ljubezni, domačnosti, nenapetosti, strpnosti (letos je tudi leto strpnosti); žena uravnoveša in skrbi za vzdušje v njenem krogu s pomočjo vseh članov družine, ki tudi moli, da je Bog vedno med njimi — posnema sv. Družino.

Zaključile smo naš prvi sestanek z zahvalo delegatu Jožetu Škerbcu in z novo

zbiranje starih reči. Tako je nekdo v dvesto let starem gospodarskem poslopu uredil muzej kmečke opreme. Dve leti je zbiral staro orodje, kočije in vozove ter vse, kar so kdaj uporabljali na kmetih, zdaj pa ponuja turistom ogled vsega nabranega.

PETROVČE — Podjetje Inntal izdeluje elemente, s katerimi se potem sestavljajo montažne hiše po želji kupcev. Letno naredijo okoli 250 takih hiš in zanimivo je to, da gre praktično vsa produkcija v izvoz, predvsem v Nemčijo. Tržene raziskave kažejo na dejstvo, da bodo lahko vsaj deset let take hišice šle dobro v prodajo v Evropi.

ŠENTVID PRI STIČNI — Letošnji Tabor slovenskih pevskih zborov, ki bo 17. in 18. junija, bo tudi posvečen 50. obletnici zmag nad fašizmom. Posvetili ga bodo slovenski ljudski vojaški pesmi in bo nosil naslov Oj, ta vojaški boben. Na sporedu bodo pesmi kot Oj, Doberdob in Polje, kdo bo tebe ljubil, pa tudi pesmi iz „narodno-osvobodilne vojne, vendar brez ideološkega naboja“, pravi poročilo. Kot posebnost naj bi bil nastop Slovenskega okteta iz Ljubljane, ki bo končal delovanje in zaključil svojo pevsko pot, začeto pred 45. leti ravno v Šentvidu pri Stični.

prošnjo vsem: Zveza je namreč v ekonomski zadregi. Rade bi nadaljevale tudi s podpornim delom, čeprav skromnim, vendar marsikdo računa na to. Vemo, da časi niso lahki, a za mnoge so še težji. Pripravile smo srečke in štiri darovane dobrotke: umetniško sliko je podaril Tone Kržišnik, neimenovana pa lepe gospodinjske predmete, za kar se jima na tem mestu prisrčno zahvaljujemo. Pričakujemo tudi lep odziv naših rojakov, ko jim trkamo na čuteča srca ob takih prilikah; že vnaprej — Bog povrni!

Vabimo na spominski sestanek v sredo, 7. junija, ki ga pripravlja Miha Gaser ob 50-letnici odhoda v begunstvo in spomin našim žrtvam vojne in revolucije — domobrancem!

Zveza

V dobrodelni sklad Zveze so darovali: ga. Nataša Krečič \$50; v spomin pok. ge. Lini Matičič in N. N. \$100 za potrebne rojake. — Bog plačaj!

Zveza žena-mati iz San Martina

Pri sanmartinski Zvezi žena-mati so imeli splošni sestanek za vse Sanmartince, kjer so po prijaznosti dr. Rodeta gledali video o Sveti deželi. Bil je zares zelo zanimiv program in le škoda, da ni prišlo več ljudi. Seveda je četrtek delovni dan in marsikateri ob tisti uri ni bil prost.

V zelo lepih barvah in v kasteljanščini so prikazovali zgodovino Izraela. Življenje našega Učenika, pa tudi moderni razvoj judovske države. Opazen je trud naroda in vlade. Kakšna velika razlika med bivšo puščo in sedanjim obdelovanjem zemlje.

Prihodnji sestanek Lige bo 15. junija ob 18.30 uri. Vabljeni!

Anketa o vstopu v Evropsko zvezo

Rezultati ankete v Sloveniji v zvezi z vstopom v Evropsko zvezo, objavljene 22. maja, ugotavljajo, da se je število tistih, ki z nezaupanjem gledajo na vstop v Evropsko zvezo povečalo. „Za“ bi namreč glasovalo 67,8 odstotka vprašanih (junija 1994 pa je bilo takih 78,4 odstotka), proti pa bi glasovalo kar 20,2 odstotka vprašanih (junija 1994 le 4,9 odstotka).

Na vprašanje, ali naj Slovenija vztraja pri vstopu, tudi če je pogoj za vstop sprememba ustave, ki bi omogočila nakup nepremičnin tudi tujim državljanom, je kar 63 odstotkov vprašanih odgovorilo negativno. Število nasprotnikov pa se povečuje tudi v zvezi z vprašanjem, ali mora Slovenija pred vstopom v EZ vrniti nepremičnine italijanskim optantom: 66,7 odstotka vprašanih meni, da ne, le 6 odstotkov pa jih temu pritrjuje.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrljske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorji: lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijske integracije; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Latalske karte, rezerva

hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredo, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič — odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ARHITEKTURA

Arh. Jure Vombergar - načrti in vodstvo gradbenih del. Av. Gaona 2776, Haedo. Nov telefon: 443-7385.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

Janez Pustavrh: barvam hiše, stanovanja, polagam tapete (empapelado); tel. 651-6622 (po 13. uri).

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4 - za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Obramba denacionalizacije v Državnem zboru

Državni zbor je obravnaval spremembo zakona o denacionalizaciji in z veliko večino (proti je glasovalo le 12 poslancev) podprl stališče komisije za spremljanje in nadzor lastninskega preoblikovanja, ki jo vodi poslanec SKD in predsednik Sveta SKD Izidor Rejc. S to odločitvijo je iz parlamentarnega postopka izločen predlog sprememb zakona o denacionalizaciji (predlagatelj Jože Šket). Šketov predlog je bil naravnani proti vračanju v naravi, zasnovan pa tako, da bi bistveno spremenil izvajanje in izničil smisel zakona.

„Kličemo vas po imenu“

Spominska proslava ob 50-letnici

Nedelja, 4. junija 1995

ob 10. uri: položitev venca pred spomenik generala San Martina na

„Plaza San Martín“

ob 16. uri: v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši sv. maša za vse žrtve vojne in revolucije

ob 17. uri: pred spomenikom:

- molitve za pokojne

- polaganje venca ob častni straži preživelih domobrancev v dvorani:

- *spominski nagovor*: Marjan Loboda, predsednik društva Zedinjena Slovenija

- *slavnostna akademija* pod geslom „Kličemo vas po imenu“ sodeluje mladina z recitacijami in zborovskim petjem

Junakom slava in čast!

Slovenska kulturna akcija

Milan Volovšek

Slikarska razstava

V mali dvorani Slovenske hiše, v soboto, 27. maja, ob 20. uri.

Zvezna odbora dekliške in fantovske organizacije

vabita vse mlade, ki igrate na inštrumente, požete ali tvorite skupine in zборе, da se prijavite za

26. pevsko-glasbeni festival,

ki bo v soboto, 19. avgusta 1995

Kulturna referentka: Veronika Vivod (tel. 627-4242)

27. maja:

Na Pristavi

ŠKOFJA LOKA

DISCO

PRESKRBI SI POPUSTNO KARTICO

Poziv k odstopu

Ali veste, da...?

Janez Kocijancič, predsednik Združene liste (nekoč komunistov), Olimpijskega odbora, bivši predsednik Adria Airways in še kaj, meni, da bi moral generalni državni tožilec Anton Drobnič odstopiti. V prid svojemu mnenju omenja dva poglobljena razloga:

Prvi razlog naj bi bili dve zavrženi letni poročili javnega tožilstva. Povsem v neskladju s svojo funkcijo pa naj bi bilo tudi njegovo politično angažiranje, ko poskuša na številne načine opravičiti „medvojno kolaboracijo v Sloveniji in očrtni zmagovito partizansko stran“.

Po avtorjevem mnenju ni v skladu z etiko demokratične družbe, da nosilec in javni zagovornik „skrajnih, nelogičnih in zgodovinsko neutemeljenih stališč“, opravlja javno funkcijo. Strpnost se namreč neke neha in začenja se zelo neetična odgovornost za javno nastopanje, piše Janez Kocijancič in dodaja, da je večina pravnih sistemov za take primere razvila pravni institut nezdržljivosti javne funkcije z določenim ravnanjem.

V zadnjih časih je viden čedalje večji pritisk s strani komunistov, da se odstavi dr. Drobnič.

— se je pri bitki na pacifiškem otoku Iwo Jima med drugo svetovno vojno (v mesecu februarju je poteklo petdeset let) boril tudi John Hribar, rojen v mestecu Kravn v Pennsylvaniji. V bitki je bil nevarno ranjen in dobil medaljo škrlatnega srca, s katero ga je odlikoval predsednik ZDA.

— da v pisarni upokojuencev v Zagorju ob Savi še zmerom visi Titova slika.

Trst, Mladika, 2-3, 95

Zadnje besede v slovo veliki domobranki gospe

Lini Frančič Matičič

— spominjam se te iz begunskega taborišča Servigliano v Italiji

— obiskala si me v Hotelu Bled v Rimu

— vrnil sem Ti obisk v argentinski pravi Sloveniji.

Danes pa namesto vrtnic na Tvoj grob pošiljam 50 DM v tiskovni slad Svobodne Slovenije v prepričanju, da se bo ob čitanju teh vrstic pridružilo še mnogo živčnih domobrancev po svetu.

Počivaj v miru v tuji zemlji.

Tvojem žalujočemu soprogu inž. Antonu Matičiču — velikemu domobrancu, pa izrekamo občuteno sožalje, dragi Savo!

Tvoj

Vinko Levstik

Gorica, 21. 5. 1995

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 27. maja:

SKA: Milan Volovšek: Slikarska razstava ob 20. uri v Slovenski hiši.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi ponovitev igre „Veriga“.

Na Pristavi Škofja Loka disco.

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

SOBOTA, 3. junija:

NEDELJA, 4. junija:

Spominska proslava v Slovenski hiši.

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

TOREK, 6. junija:

Seja Pripravljalne komisije za potovanje v Slovenijo.

SREDA, 7. junija:

Spominski sestanek ZSMŽ ob 16. uri.

*Kip ljubanske Marije,
ki bo ustoličen v slovenskem
svetišču na Brezjah, bo prispel
na ljubljansko letališče Brnik
v soboto, 17. junija, ob 14.50.
Vabljeni k sprejemu!*

Pripravljalni odbor Zedinjene Slovenije